

De voorbeeldig presente gemeente - Een visie op doopsgezind gemeente zijn in Harlingen in de 21^e eeuw

Profiel

“Geloven als groeiproces en als gezamenlijke zoektocht”; “de bijbel als houvast en als bron van inspiratie”; “verbondenheid en omzien naar elkaar”; “een gastvrije gemeente waar mensen de ruimte krijgen en ervaren om op hun eigen wijze hun geloof te beleven” – het zijn diverse facetten die ons laten zien hoe rijk en veelkleurig het gemeentelven kan zijn en hoe mensen zich daar op verschillende wijzen door aangesproken kunnen weten. In al haar veelzijdigheid heeft de gemeente een herkenbare doperse identiteit, een identiteit die tegelijk altijd “in ontwikkeling” is.

Voorbeeldig en dienstbaar

De “voorbeeldig presente” gemeente is een gemeente die als “voorbeeld van hoe het ook kan” (voorbeeldig) aanwezig wil zijn in de samenleving (present). De gemeente probeert een oefenplaats van Gods Koninkrijk te zijn. Dat betekent dat de gemeenteleden in de omgang met elkaar en met de wereld proberen te leven naar wat zij uit de bijbel leren over goed (samen)leven.

Door om te zien naar elkaar, door samen verantwoordelijkheid te dragen voor de gemeente en voor het gemeentelven en door een plek te bieden, waar ieder mens mag zijn wie hij of zij is – een kind van God – wil de gemeente te getuigen van (haar geloof in) Gods liefde. Zo probeert de gemeente er voor de wereld te zijn: door er te zijn – met de deur open voor iedereen die mee wil doen.

Bijbels fundament en Roeping van de gemeente

Niet zomaar een gemeente

“Gestalte zijn van Gods Koninkrijk” ziet de gemeente als haar roeping en haar uitdaging. Vanuit de doperse traditie neemt daarin de eigen verantwoordelijkheid van

de gelovige voor "de rechte levenswandel" een belangrijke plaats in. Geloven is niet een activiteit die gereserveerd is voor de zondagochtend, maar is een manier van in het leven staan.

Zo begint de verkondiging van het geloof zowel bij de gemeente als geheel als bij de individuele gemeenteleden. De gemeente doet dat in haar vieringen, ontmoetingen, het gezamenlijk gebed, de gespreksgroepen. De leden van de gemeente doen dat ieder voor zich in het dagelijks leven door te proberen "vanuit het geloof te leven".

De gemeente onderweg

Een gastvrije gemeente, een vindplaats van geloof zijn, een plek waar mensen zich uitgenodigd weten om mee te gaan in het verhaal van God en mensen: dat is wat de gemeente naar buiten toe wil uitstralen. Daarbij zal de gemeente altijd duidelijk aangeven dat de bron van haar roeping in de bijbel is gelegen en dat dat ook haar "reisgids" is op de gezamenlijke zoektocht. Tegelijk benadrukt de gemeente de "geloofsvrijheid": niemand zal een ander opleggen hoe hij of zij moet geloven. De gemeente is zich bewust van de beperktheid van het eigen kennen en zal dus niet stellen dat zij "De Waarheid" in pacht heeft. Zij erkent juist dat geloven een voortdurend (leer-)proces is, Dat is een persoonlijk leerproces, maar ook heel nadrukkelijk een gezamenlijk leerproces, een gezamenlijke zoektocht. Overigens staat de gemeente kritisch tegenover de gedachte dat het niet uitmaakt waar je voor staat. Twijfel is een proces dat het geloof doet groeien, maar geen basis van het geloof, waar het geloof op kan bouwen.

Een lichtpuntje zijn

Het idee van de "voorbeeldige presentie" ontleent de gemeente aan de bijbelse verbondsgedachte. God sluit een verbond met het volk Israël. Dat Verbond houdt voor het volk de opdracht in "een licht voor de wereld" te zijn. De gemeente weet zich door Christus op eenzelfde wijze geroepen om zo niet een licht, dan toch tenminste een lichtpuntje te zijn in de wereld.

Het omzien naar elkaar, het elkaar in openheid en respect bevragen, de ruimte die aan eenieder wordt gegeven om te groeien in geloof, het samen vieren en

met elkaar delen, vormen de basis van het “voorbeeldig present zijn”: een lichtpuntje en een mogelijkheid om het “anders” te doen.

Lidmaatschap, belijdenis en doop

Lid worden

Lid worden van de gemeente is een feestelijke gebeurtenis, zowel voor degene die toetreedt, als voor de gemeente. Lid van de gemeente wordt iemand door een persoonlijk getuigenis af te leggen van zijn of haar geloof in de vorm van een zelf geschreven belijdenis.

De gemeente hecht veel waarde aan de traditionele gelovigendoop – van nieuwe leden wordt dan ook verwacht dat zij bereid zijn zich te laten dopen. Wanneer een iemand die toetreedt als kind is gedoopt – en om die reden niet opnieuw wil worden gedoopt bij toetreding tot de Gemeente – wordt dit natuurlijk gerespecteerd.

Uiteraard hoopt de gemeente altijd dat mensen niet alleen “aangeraakt” mogen worden door God, maar dat ze zich ook op zo’n manier aangesproken weten door de gemeente, dat ze ook lid van de gemeente willen worden. Ruimte en openheid betekenen ook dat de gemeente nooit druk op iemand uit zal oefenen om een dergelijk stap te nemen, maar dat zij juist mensen de vrijheid laat om daarin een eigen weg te gaan.

Het belijden van de gemeente

Een vaste gezamenlijke belijdenis op schrift kent de gemeente niet. Het belijden van de gemeente is de verzameling van het belijden van de leden van die gemeente. Echter, zoals het lichaam meer is dan een optelsom van ledematen is ook het belijden van de gemeente meer dan een optelsom van belijdenissen. De gemeente als “één lichaam” (in de bijbel wordt de gemeente wel aangeduid als “Het Lichaam van Christus”) is een levend geheel. En zoals het geloof van ieder gemeentelid groeit en verrijkt wordt gedurende het leven, groeit ook dat gezamenlijk belijden van de gemeente. Een centrale rol daarin speelt het geloofsgesprek dat in de gemeente op diverse plaatsen en op diverse manieren wordt beoefend en geoefend.

Gastvrije gemeente

Het profiel van de gemeente beschrijft hoe de gemeente zichzelf graag wil zien en vertelt het verhaal van mensen die samen onderweg zijn met God. De mensen zijn divers, de opvattingen kunnen zeer uiteenlopen, maar toch weet men zich met elkaar verbonden: "verbonden in verscheidenheid". In die verbondenheid staat de gemeente ook open voor nieuwe reisgenoten, mensen die mee willen "op zoek", die hun vragen en hun voorlopige antwoorden willen delen in een poging om samen geïnspireerd door de Bijbel gemeente te zijn.

Harlingen, 2008.